

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد معظم. در مورد این بیت از حضرت حافظ: جان علوی هوس چاه زنخدان تو داشت دست در حلقه آن زلف خم اندر خم زد آیا می توان چنین برداشتی داشت: نفس ناطقه، از حیث حقیقت خود، متوجه عوالم علوی است و تمنای رسیدن به آن مقام را دارد اما چون کمالات او بالقوه است ناچار باید سختی ورود به عالم کثرت و طبیعت را به جان بخرد و جهت استکمال خود با دشواری های آن روبرو شود تا کمالات خود را بالفعل سازد و امکان ارتقا به آن مقام را پیدا نماید. با تشکر از شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده برداشت خوبی داشته‌اید. موفق باشید